

Wymagania edukacyjne z fizyki klasa IV zakres rozszerzony_2024

Wymagania na ocenę dopuszczającą Uczeń potrafi:	Wymagania na ocenę dostateczną Uczeń sprostał wymaganiom na niższy stopień oraz potrafi:	Wymagania na ocenę dobrą Uczeń sprostał wymaganiom na niższe stopnie oraz potrafi:	Wymagania na oceny bardzo dobrą Uczeń sprostał wymaganiom na niższe stopnie oraz potrafi:	Wymagania na oceny celującą Uczeń sprostał wymaganiom na niższe stopnie oraz potrafi:
Dział 18. Dualna natura promieniowania i materii				
<ul style="list-style-type: none"> - omówić widmo fal elektromagnetycznych, - podać źródła i zastosowania wybranych zakresów widma, - wyjaśnić powstawanie prążków interferencyjnych w doświadczeniu Younga, - wyjaśnić historyczne znaczenie doświadczenia Younga, - opisać i objaśnić obraz powstający po przejściu światła przez siatkę dyfrakcyjną, - wymienić obserwowalne skutki interferencji światła odbitego od dwóch powierzchni cienkiej warstwy, - zaobserwować i objaśnić obraz powstający po przejściu światła przez szczelinę, - wyjaśnić własnymi słowami, co to jest zdolność rozdzielcza przyrządu, - uzasadnić dążenie naukowców do jej zwiększania, - obserwować zmiany natężenia światła po przejściu przez dwa polaryzatory ustawione równolegle i prostopadłe, - wymienić praktyczne zastosowania zjawiska polaryzacji, obserwować i objaśnić zjawisko fotoelektryczne zewnętrzne, - posługiwać się pojęciem kwantu energii – fotonu, - wymienić praktyczne zastosowania fotokomórki, 	<ul style="list-style-type: none"> - podać definicję fali elektromagnetycznej, - obserwować zjawisko dyfrakcji i interferencji światła oraz opisać obrazy otrzymane na ekranie, - wyprowadzić związek między długością fali, odległością sąsiednich prążków na ekranie, wzajemną odległością szczelin i odległością szczelin od ekranu, - podać warunki maksymalnego wzmocnienia i całkowitego wygaszenia fal, - sporządzić rysunek przedstawiający odbicie światła od dwóch powierzchni cienkiej warstwy, - podać i nazwać wielkości występujące we wzorach na kąt ugięcia, pod którym widzimy pierwszy ciemny prążek, w przypadku szczeliny i kolistego otworka, - podać definicję zdolności rozdzielczej przyrządu, wymienić wielkości, od których zależy zdolność rozdzielcza przyrządu, - zademonstrować zjawisko polaryzacji przez podwójne załamanie i przez odbicie, - podać przykład naturalnego polaryzatora, 	<ul style="list-style-type: none"> - omówić doświadczenie Hertza, - opisać jedną z metod pomiaru wartości prędkości światła, - wyjaśnić pojęcie spójności fal, - zastosować do obliczeń warunki maksymalnego wzmocnienia i całkowitego wygaszenia fal, - porównać obrazy otrzymane na ekranie po przejściu przez siatkę dyfrakcyjną światła monochromatycznego i światła białego, - wyjaśnić przyczynę powstawania efektów świetlnych spowodowanych interferencją światła odbitego od dwóch powierzchni cienkiej warstwy, -interpretować warunek na pierwsze minimum, czyli związek kąta ugięcia z szerokością szczeliny i długością fali padającej na szczelinę oraz – w przypadku kolistego otworka – z jego średnicą i długością fali padającej na otworek, - analizować obrazy dyfrakcyjne obiektów znajdujących się w różnych odległościach od siebie, podać warunek rozróżnialności obiektów jako oddzielnych, opisać światło jako falę elektromagnetyczną poprzeczną, - wyjaśnić zjawisko polaryzacji światła, 	<ul style="list-style-type: none"> - wyprowadzić wzór na okres drgań własnych obwodu LC, - opisać wszystkie wymienione w podręczniku metody pomiaru wartości prędkości światła, - wyprowadzić i skomentować warunki maksymalnego wzmocnienia i całkowitego wygaszenia światła przechodzącego przez siatkę dyfrakcyjną, - wyprowadzić wzory na powstawanie obszarów jasnych i ciemnych, - analizować zdolność rozdzielczą siatki dyfrakcyjnej, - zapisać i objaśnić prawo Malusa, przeanalizować i opisać matematycznie skutek przejścia światła przez kilka polaryzatorów umieszczonych na wspólnej osi, -przeprowadzić rozumowanie dowodzące, że maksymalna energia kinetyczna fotoelektronów zależy od częstotliwości promieniowania wywołującego zjawisko fotoelektryczne i nie zależy od natężenia tego promieniowania, - przeprowadzić rozumowanie dowodzące, że liczba fotoelektronów zależy od natężenia promieniowania, - analizować wykresy dotyczące zależności wielkości fizycznych opisujących zjawisko fotoelektryczne, 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać metodę wyznaczania długości fali świetlnej za pomocą siatki dyfrakcyjnej, - obliczyć długość fali, dla której w wyniku interferencji światła odbitego od dwóch powierzchni cienkiej warstwy zachodzi maksymalne wzmocnienie lub całkowite wygaszenie, - uzasadnić stwierdzenie, że im większy rząd widma uzyskanego za pomocą siatki dyfrakcyjnej, tym większa jest zdolność rozdzielcza siatki, - wyjaśnić zasadę działania kina 3D, - wyznaczyć pracę wyjścia i stałą Plancka na podstawie wykresu zależności napięcia hamowania od częstotliwości i oszacować niepewności pomiarowe, - opisać szczegółowo widmo atomu wodoru i objaśnić wzór Rydberga (serie widmowe), - opisać zasadę działania żarła słonecznego

<ul style="list-style-type: none"> - rozróżnić widmo ciągłe i widmo liniowe, - wyjaśnić różnice między widmem emisyjnym i absorpcyjnym, - opisać widmo promieniowania ciał stałych i cieczy, - wyjaśnić, jak powstają linie Fraunhofera w widmie słonecznym, - wyjaśnić, co to znaczy, że promienie orbit i energia atomu wodoru są skwantowane, - opisać atom wodoru według teorii Bohra i wskazać, że energia atomu, w którym elektron znajduje się na wyższej orbicie, jest większa, wyjaśnić skutki absorpcji i emisji kwantu energii przez atom wodoru, - wyjaśnić zjawisko jonizacji atomu, - opisać właściwości promieni X, - wymienić przykłady zastosowania promieniowania rentgenowskiego, - wypowiedzieć hipotezę de Broglie'a i objaśnić wzór na długość fali materii, - wyjaśnić, dlaczego nie obserwuje się fal materii dla obiektów makroskopowych 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić pojęcie pracy wyjścia elektronu z metalu, - sformułować warunek zajścia efektu fotoelektrycznego dla metalu o pracy wyjścia W, - uzasadnić pogląd, że światło ma naturę dualną, - zapisać i objaśnić zasadę zachowania energii w zjawisku fotoelektrycznym, - opisać metodę analizy widmowej i podać przykłady jej zastosowania, - obserwować i opisać widma gazów jednoatomowych oraz par pierwiastków, otrzymane za pomocą siatki dyfrakcyjnej, opisać jakościowo zależność natężenia promieniowania ciała od temperatury, - opisać jakościowo zależność długości fali emitowanej przez ciało od temperatury tego ciała, - sformułować i zapisać postulaty Bohra, - obliczyć całkowitą energię atomu wodoru, - wyjaśnić, co to znaczy, że energia jest skwantowana, - skorzystać z modelu Bohra i wyjaśnić, jak powstają serie widmowe, - opisać światło laserowe jako spójne i monochromatyczne, - opisać widmo promieniowania rentgenowskiego, - omówić zjawisko dyfrakcji promieni X na kryształach, - uzasadnić pogląd, że promieniowanie rentgenowskie ma naturę dualną, - obliczyć długość fali de Broglie'a dla elektronu o podanej energii kinetycznej, - wyrazić pogląd, że idea powszechności dualizmu korpuskularno-falowego 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać jakościowo zjawisko polaryzacji przez odbicie, - sformułować i wyjaśnić hipotezę Maxa Plancka, - wyjaśnić pojęcie ciała doskonale czarnego, - posługiwać się wzorem Rydberga (zwanym też uogólnionym wzorem Balmera), - wyjaśnić, dlaczego nie można wytłumaczyć powstawania liniowego widma atomu wodoru na gruncie fizyki klasycznej, - wyjaśnić, dlaczego model Bohra atomu wodoru był modelem rewolucyjnym i jest do dziś stosowany do intuicyjnego - wyjaśniania niektórych wyników doświadczalnych, - interpretować linie widmowe jako skutek przejść między poziomami energetycznymi w atomach z emisją lub absorpcją kwantu światła, - rozróżnić stan podstawowy i stany wzbudzone atomu, - stosować zasady zachowania energii i pędu do opisu emisji i absorpcji fotonu przez swobodne atomy, - opisać odrzut atomu emitującego foton; porównać energię odrzutu atomu z energią emitowanego fotonu, - wyjaśnić sposób powstawania promieniowania rentgenowskiego o widmie ciągłym i widmie liniowym, - wyprowadzić wzór na $\lambda_{\min}$, posługiwać się wzorem Bragga, - interpretować zjawiska jonizacji, fotoelektryczne i fotochemiczne jako wywołane tylko przez promieniowanie o częstotliwości większej od granicznej, - omówić wyniki doświadczenia Davissona i Germera (rozpraszanie 	<ul style="list-style-type: none"> - omówić teorię Einsteina wyjaśniającą zjawisko fotoelektryczne, - natężenia I prądu płynącego przez fotokomórkę od napięcia U między anodą i katodą, oświetlaną kolejno światłem o różnych natężeniach, - sporządzać wykresy zależności $I(U)$ dla promieniowania o takim samym natężeniu, ale o różnych częstotliwościach, - sporządzać wykresy zależności maksymalnej energii kinetycznej od częstotliwości promieniowania dla różnych metali, - zapisać i objaśnić prawo Stefana–Boltzmann'a i prawo Wiena, - wyjaśnić, dlaczego bez dodatkowych założeń (bez postulatów Bohra) atom zbudowany zgodnie z modelem Bohra nie mógłby istnieć, - wyprowadzić wzór na serie widmowe na podstawie teorii Bohra budowy atomu wodoru, - omówić zjawisko Comptona i uzasadnić fakt, że jego wyjaśnienie wymaga przyjęcia założenia o korpuskularnej naturze promieniowania rentgenowskiego 	
--	---	---	---	--

	w przyrodzie jest słuszna, i podać na to przykłady	elektronów na kryształach) jako eksperymentalny dowód na falowe właściwości cząstek		
--	--	---	--	--

Dział 19. Elementy szczególnej teorii względności

<ul style="list-style-type: none"> - opisać różnice między poglądami Galileusza i Einsteina na upływ czasu mierzony w różnych układach inercjalnych, - przeanalizować doświadczenie myślowe uzasadniające względność jednoczesności oraz równoczesność zdarzeń w mechanice klasycznej i ich niejednoczesność w mechanice relatywistycznej, - wyjaśnić, dlaczego opis zjawiska Dopplera dla fal elektromagnetycznych różni się od opisu tego zjawiska dla fal mechanicznych, - podać i objaśnić wzór przybliżony na częstotliwość odbieranej fali elektromagnetycznej, - wymienić przykłady praktycznego wykorzystania zjawiska Dopplera dla fal elektromagnetycznych, - przytoczyć opis doświadczenia, którego wynik stanowi dowód na to, że szybkość przekazu energii i informacji nie może przekroczyć c, - wyjaśnić, dlaczego fakt, że szybkość nie może przekroczyć c, dowodzi ograniczonej stosowności mechaniki Newtona, - wyjaśnić, dlaczego nie każde zjawisko wcześniejsze może być przyczyną zjawiska późniejszego, - podać i objaśnić wzór relatywistyczny na energię kinetyczną, - podać, że w układzie, w którym ciało spoczywa, ma ono energię $E = mc^2$, zwaną energią spoczynkową, 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiedzieć i zinterpretować postulaty Einsteina, - wyjaśnić pojęcie czasoprzestrzeni, interpretować wzór przybliżony w przypadkach zbliżania oraz oddalania się źródła i odbiornika fal elektromagnetycznych, - opisać znaczenie skończonej wartości prędkości światła w badaniach kosmologicznych, podać i objaśnić definicję pędu relatywistycznego, - interpretować wykres zależności relatywistycznej energii kinetycznej od szybkości obiektu, - zapisać i skomentować wyrażenie na całkowitą energię ciała swobodnego, - wyrazić pogląd, że w zjawiskach mikroskopowych całkowita energia jest zachowana, - zapisać i objaśnić związek między energią całkowitą a wartościami pędu i prędkości cząstki, - zapisać i objaśnić związek między energią całkowitą cząstki a wartością jej pędu i masą, - wyrazić i zinterpretować pogląd, że masa układu cząstek wzajemnie oddziałujących jest mniejsza od sumy mas tych cząstek 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnić względność jednoczesności jako konsekwencję faktu, że prędkość światła w próżni we wszystkich inercjalnych układach odniesienia ma taką samą, skończoną wartość c, - wyjaśnić, dlaczego do wyprowadzenia wzoru na odbieraną częstotliwość fali elektromagnetycznej należy stosować teorię względności, - podać i objaśnić wzory dotyczące zjawiska Dopplera, stosowane w obserwacjach astronomicznych, - przytoczyć rozumowanie prowadzące do uzyskania warunku wystąpienia związku przyczynowego między zjawiskami, wypowiedzieć zasadę przyczynowości i podać jej ograniczenie, - sporządzić i objaśnić wykres zależności pędu relatywistycznego od szybkości ciała, - opisać ruch naładowanej cząstki w polu magnetycznym, - wyprowadzić wzór na całkowitą relatywistyczną energię ciała, wyjaśnić równoważność masy i energii spoczynkowej cząstki, czyli zinterpretować wzór $E_s = mc^2$, - wyjaśnić, dlaczego w zjawiskach zachodzących w świetle ciał makroskopowych nie bierzemy pod uwagę składnika mc^2, - wykazać, że masa pojedynczego fotonu jest równa zero, wykazać, że układ fotonów może mieć masę różną od zera, 	<ul style="list-style-type: none"> - podać dokładny wzór na częstotliwość odbieranej fali elektromagnetycznej i przekształcić go do wzoru przybliżonego, - objaśnić wpływ termicznego ruchu cząsteczek na szerokość linii widmowych, - podać przykład opisu ruchu dwóch obiektów, w którym konieczne jest zastosowanie relatywistycznego prawa składania prędkości, - wyprowadzić i objaśnić związek siły działającej na ciało z szybkością zmiany jego pędu, - wyjaśnić, dlaczego zwrot siły nie jest na ogół zgodny ze zwrotem przyspieszenia, - przeprowadzić rozumowanie i obliczenia dowodzące, że dla małych szybkości relatywistyczny wzór na energię kinetyczną przechodzi we wzór klasyczny, - podać relację między energią kinetyczną i całkowitą cząstki a jej energią spoczynkową, - wyprowadzić związek między energią całkowitą cząstki a wartościami jej pędu i prędkości, - wyprowadzić związek między energią całkowitą, a wartością pędu i masą cząstki
--	--	--	--

<p>- wyrazić pogląd, że masa ciała jest jego wielkością charakterystyczną, jednakową w każdym układzie odniesienia</p>		<p>- opisać ruch relatywistycznej cząstki naładowanej, - wykazać, że pęd fotonu ma wartość $p = \frac{h}{\lambda}$</p>	
--	--	---	--

Dział 20: Fizyka jądrowa

<p>- opisać samorzutną emisję promieniowania przez niektóre pierwiastki, - wymienić rodzaje promieniowania jądrowego i podać ich główne właściwości, - podać i scharakteryzować składniki jądra atomowego, - wyjaśnić, czym różnią się od siebie izotopy, i podać przykłady izotopów wybranego pierwiastka, wyjaśnić, na czym polega rozpad promieniotwórczy, - zapisać i objaśnić prawo rozpadu promieniotwórczego, - zdefiniować pojęcie czasu połowicznego rozpadu, - przytoczyć kilka przykładowych czasów połowicznego rozpadu, wyjaśnić zagrożenia wynikające z bardzo długiego czasu połowicznego rozpadu niektórych izotopów, - wyjaśnić, dlaczego do rozdzielenia składników układu związanego konieczne jest dostarczenie energii, - wyjaśnić, dlaczego masa jądra jest mniejsza od sumy mas jego składników, - wyjaśnić pojęcie deficytu masy, podać wzór na energię wiązania jądra atomowego, - wyjaśnić, na czym polegają procesy, które nazywamy reakcjami jądrowymi, - wymienić zasady zachowania obowiązujące w reakcjach jądrowych,</p>	<p>- opisać szczegółowo właściwości każdego rodzaju promieniowania jądrowego, - zdefiniować liczbę masową i liczbę atomową (porządkową) pierwiastka, - opisać właściwości sił jądrowych, - podać równania reakcji rozpadów alfa, beta plus i beta minus, - podać ładunek i masę pozytonu, wyjaśnić pojęcia cząstki i antycząstki, - wyjaśnić pojęcie stałej rozpadu, - zdefiniować pojęcie aktywności źródła i podać jej jednostkę, - wyjaśnić, co to znaczy, że rozpad promieniotwórczy ma charakter statystyczny, - wyprowadzić wzór na deficyt masy, - znaleźć związek pomiędzy energią wiązania i deficytem masy, - poprawnie zapisywać równania reakcji jądrowych, uwzględniając konieczność zachowania całkowitego ładunku i całkowitej liczby nukleonów, - wyjaśnić zasadę zachowania ładunku w zjawisku krecacji, - zapisać zasadę zachowania energii w zjawisku krecacji, - zapisać równanie anihilacji pozytonu i elektronu, - na podstawie doświadczenia myślowego opisanego w podręczniku wyjaśnić, skąd pochodzi energia wyzwolana w reakcjach rozszczepienia jąder atomowych,</p>	<p>- opisać doświadczenie Rutherforda i wyjaśnić znaczenie jego wyników, - przeanalizować, jak zmieniają się jądra pierwiastków po rozpadach promieniotwórczych, - wyjaśnić rolę neutrino lub antyneutrino w reakcjach rozpadów, - sformułować regułę Soddiego i Fajansa, - wyjaśnić pojęcia jądra stabilnego i jądra niestabilnego, - podać przykład rozpadu z emisją promieniowania gamma, - zinterpretować wykres $N(t)$ zależności liczby jąder danego izotopu w próbce od czasu, - korzystać ze związku między stałą rozpadu i czasem połowicznego rozpadu, - objaśnić metodę datowania za pomocą izotopu ^{14}C, - zdefiniować jednostkę masy atomowej i wykorzystywać ją do wykonywania obliczeń, - zinterpretować wykres zależności energii wiązania przypadającej na jeden nukleon w jądrze od liczby nukleonów w nim zawartych, - wyjaśnić i opisać za pomocą równania krecację pary elektron–pozyton, - przedstawić zasadę zachowania pędu w zjawisku krecacji, - obliczyć minimalną energię fotonu konieczną do zajścia zjawiska krecacji, - opisać proces anihilacji pozytonu i elektronu, - zapisywać równania reakcji rozszczepienia jąder</p>	<p>- opisać niektóre metody badania właściwości promieniowania jądrowego, - wyjaśnić pojęcie szeregu promieniotwórczego i omówić jeden z nich, - wyprowadzić prawo rozpadu promieniotwórczego, - obliczyć masę promieniotwórczego izotopu pierwiastka po określonym czasie, - obliczyć energię wiązania jądra wybranego atomu, - porównać energie wiązania jąder z energią wiązania atomów i cząsteczek, - podać warunki konieczne do zajścia reakcji jądrowej i zastosować je do obliczenia najmniejszej energii kinetycznej, jaką należy dostarczyć cząstce α, zderzającej się z jądrem złota, aby mogła nastąpić reakcja jądrowa, - obliczyć minimalną energię fotonu powstającego w zjawisku anihilacji, stosować zasadę zachowania energii do opisu reakcji rozszczepienia, - obliczyć energię uwolnioną podczas rozszczepienia opisanego podanym równaniem reakcji, - obliczyć energię wydzieloną w reakcji syntezy oraz energię uzyskaną w wyniku spalania węgla i porównać te dwie wartości, - wyjaśnić zjawisko wybuchu supernowej, - wyjaśnić, czym jest czarna dziura i w jaki sposób powstaje,</p>	<p>- przygotować prezentację na temat kwarków i leptonów – najmniejszych składników materii, - uzasadnić stwierdzenie, że energia dostarczana przez wszystkie źródła energii używane przez ludzkość pochodzi z energii spoczynkowej ciał</p>
--	---	--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> - opisać zjawisko kreacji par elektron-pozyton, - opisać zjawisko anihilacji, - wyjaśnić pojęcie reakcji egzoenergetycznej i wymienić reakcję rozszczepienia jako przykład takiej reakcji, - opisać energię jądrową jako nadwyżkę energii kinetycznej powstającej w procesie rozszczepienia, - wyjaśnić, na czym polega reakcja łańcuchowa, i podać warunki jej zachodzenia, - wyjaśnić różnicę między reaktorem jądrowym a bombą atomową, - wymienić główne zalety wykorzystania energetyki jądrowej i zagrożenia z nią związane - opisać reakcje fuzji lekkich jąder i skutki takich reakcji, - podać, że źródłem energii Słońca są reakcje syntezy jąder wodoru w jądra helu, - podać szacunkową wartość różnicy energii wydzielonej podczas syntezy określonej masy jąder i energii uzyskanej ze spalania takiej samej masy węgla, - opisać skutki działania promieniowania jonizującego na organizmy, - porównywać dawki promieniowania pochodzącego ze źródeł naturalnych, - wymienić sposoby ochrony przed promieniowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnić pogląd o konieczności pokojowego wykorzystywania energii jądrowej, - na podstawie wykresu zależności energii wiązania na jeden nukleon od liczby nukleonów w jądrze atomu, - udowodnić, że procesy syntezy lekkich jąder mogą być źródłem energii, - omówić schemat cyklu proton – proton, - omówić perspektywy pokojowego wykorzystania energii termojądrowej, - opisać reakcje termojądrowe zachodzące w gwiazdach, - porównać odporność różnych gatunków organizmów na promieniowanie jonizujące, - wymienić przykłady wykorzystania promieniowania jonizującego w diagnostyce i terapii medycznej 	<p>z uwzględnieniem zasady zachowania ładunku i liczby nukleonów,</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykazać, że suma mas składników reakcji rozszczepienia jest większa od sumy mas produktów reakcji, czyli udowodnić, że reakcja jest egzoenergetyczna, więc może stanowić źródło energii, - opisać gwiazdy jako obiekty, w których nieustannie zachodzą reakcje syntezy lekkich jąder, ponieważ panują tam bardzo wysokie ciśnienie i temperatura rzędu milionów stopni, - omówić schemat cyklu CNO, opisać budowę i zasadę działania bomby termojądrowej, -podać definicję dawki pochłoniętej i jej jednostkę, - podać sens fizyczny mocy dawki i dawki skutecznej oraz podać ich jednostki 	<ul style="list-style-type: none"> - przygotować prezentację na temat możliwości obserwacyjnych teleskopu Webba, - opisać schemat i zasadę działania licznika Geigera–Müllera, - zaprezentować wybrane sposoby praktycznego wykorzystania promieniowania jonizującego 	
---	--	---	--	--

W zakresie rozwiązywania zadań obliczeniowych w każdym dziale uczeń powinien:

- na ocenę dostateczną – wykonywać proste obliczenia, polegające na podstawieniu do wzoru i przypisaniu właściwej jednostki.

- na ocenę dobrą – rozwiązywać typowe zadania.

- na ocenę bardzo dobrą i celującą - rozwiązywać nietypowych zadania obliczeniowe i problemowe, wymagające formułowania i analizowania problemu oraz korzystania z dodatkowych źródeł wiedzy.